

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/166/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6818010170
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6818010170.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Jána Bobora, v trestnej veci obžalovaného W. T., stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr.zák. a § 127 ods. 5 Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 10. januára 2019 o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Revúca sp.zn. 0T/22/2018, zo dňa 15.10.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného W. T. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Revúca sp.zn. 0T/22/2018, zo dňa 15.10.2018 bol obžalovaný W. T. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr.zák. a § 127 ods. 5 Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

18. mája 2018, v čase po 18.30 h, po predchádzajúcich partnerských sporoch a snahe o návštevu svojej bývalej družky - poškodenej V. D., nar. XX. H. XXXX, trvalým bydliskom v Q., na ulici Q. č. XXX v jej byte na druhom poschodí, kde jej vynadal, jej krátko na to v telefonickom rozhovore opätovne vulgárne vynadal a povedal jej, že túto noc ju zabije, zabije aj seba a jej kamarátku N. C., pričom poškodenej ukončila hovor, následne jej minimálne päťkrát volal, pričom poškodenej neprijala hovory a v strachu o svoj život a zdravie, nakoľko konanie obvineného sa v poslednom období stupňovalo, podala na obvineného na Obvodnom oddelení PZ v Jelšave 18. mája 2018 v čase od 19.50 trestné oznámenie.

Za toto konanie okresný súd podľa § 360 ods. 2 Tr.zák., podľa § 49 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr.zák., § 37 písm. m) Tr.zák. uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 15.10.2018, ktoré dodatočne prostredníctvom svojho obhajcu písomne zdôvodnil. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obhajoba hodnotí výpoveď poškodenej z prípravného konania, ako nevierohodnú, pretože ju na hlavnom pojednávaní podstatne zmenila a vyhlásila, že sú pravdivé jej výpovede v konaní pred súdom, pričom výpoveď poškodenej z prípravného konania súd nemal brať do úvahy a nemal ju prečítať na hlavnom pojednávaní, pretože trpí vadou nezákonnosti. Obžalovaný síce bol pri výsluchu dňa 19.05.2018 o 10.30 hod. v zápisnici o výsluchu poučený v zmysle § 213 Tr.por., ale toto poučenie je podľa obhajoby porušením práva na obhajobu, pretože obvinený má byť poučený o čase a mieste konania úkonu (výsluchu svedkyne poškodenej), aby sa mohol prípadne zúčastniť, alebo sa aspoň mal možnosť vyjadriť, že či sa chce zúčastniť daného úkonu, alebo nie (uznesenie Krajského súdu Žilina, sp.zn. 1Tpo/17/2008, 1Tos/37/2009, rozsudok KS Žilina sp.zn. 1To/17/2009, 1To/90/2009 zo dňa 11.08.2009 a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Tdo/16/2011 zo dňa 19.06.2012).

Vo vzťahu k preukázaniu viny obžalovaného súd prihliadol na svedeckú výpoveď svedkyne N. C., preto obhajoba vyhodnotila jej výpoveď v súvislosti s výpoveďou poškodenej, ako aj ostatných svedkov. Pri hodnotení dôkazov obhajoba tiež poukázala na hovory, ktoré boli vykonané, podľa nej však to neznamena, že v týchto hovoroch sa obžalovaný vyhrážal poškodenej zabitím, neexistuje o tom žiadny relevantný dôkaz, napr. nahrávka takéhoto hovoru.

V závere odvolania obhajoba urobila výklad ust. § 360 Tr.zák. v súvislosti s tým, čo sa za nebezpečné vyhrážanie posudzuje, pričom do úvahy podľa obhajoby je potrebné zobrať aj tú skutočnosť, že v rómskej komunite medzi spoluzijúcimi osobami sú hádky bežnou záležitosťou. Preto obhajoba navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, alebo zrušiť napadnutý rozsudok a vo veci aby krajský súd rozhodol tak, že obžalovaného v zmysle § 285 písm. b), resp. c) Tr.por. oslobodí spod obžaloby, alebo zruší napadnutý rozsudok a vec postúpi na prejednanie priestupku príslušnému orgánu, pretože tak mal urobiť už súd prvého stupňa s odkazom na ust. § 280 ods. 2 Tr.por.

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného uviedol, že voči obžalovanému v tomto konaní, nebol vykonaný žiadny dôkaz, ktorý by ho usvedčoval, samotná poškodená vo výpovedi uviedla, že skutok sa nestal, pričom jej výpoveď bola spontánna podľa záverov obhajoby aj ďalšie dôkazy sú zmätočné, napr. výpoveď svedkyne A., ktorá na hlavnom pojednávaní vypovedala rozdielne, v jej výpovediach boli rozpory, ktoré bolo možné vyhodnotiť v prospech obžalovaného, ak ide o obavu poškodenej o svoj život, k tomuto je nutné uviesť, že táto obava nebola preukázaná, samotná poškodená vyhľadávala spoločnosť obžalovaného, pozývala ho do svojho bytu a v čase, keď sa jej mal vyhrážať, mu v telefóne povedala, že ak ju chce zabiť, že nech príde, že je doma. Z toho vyplynulo, že sa ho nebála. Preto obhajca navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného oslobodiť spod obžaloby v zmysle petitu uvedeného v písomných dôvodoch odvolania. Prípadne rozhodnúť alternatívne, tak ako je uvedené v petite odvolania. Pokiaľ by krajský súd však dospel k rozhodnutiu o vine obžalovaného, obhajoba potom navrhla, aby bolo aplikované ust. § 39 ods. 1 Tr.zák. a obžalovanému sa uložil trest pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu.

Krajská prokurátorka na verejnom zasadnutí uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny, okresný súd v odôvodnení rozsudku sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, pokiaľ ide o trest, tento tak isto bol uložený primeraný a je zákonný, z toho dôvodu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že sa cíti byť nevinný, že kamarátka poškodenej chcela, aby poškodená žila s jej synovcom, pričom, keď po 14 dňoch zistila, že to nie je dobré, pretože poškodená požíva alkohol, preto si vymyslela túto udalosť. Obžalovaný chcel pomôcť poškodenej, ale nedalo sa.

Krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania a zistil, že odvolanie obžalovaného W. T. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zisti, že Okresný súd Revúca vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu, tak aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil, jednotlivito i v ich súhrne, tak ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr.por. uviedol všetky skutočnosti, ktoré vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení jednotlivých dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali, a ako sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného.

Krajský súd v Banskej Bystrici preto nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, a aj podľa názoru krajského súdu je nimi jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný W. T. sa dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr.zák. a § 127 ods. 5 Tr.zák., keďže sa inému vyhrážal

smrťou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a spáchal čin na chránenej osobe - blízkej osobe.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd nemá o týchto skutočnostiach pochybnosti, a preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

K odvolacím námietkam obhajoby je nutné uviesť, že s týmito sa prvostupňový súd vysporiadal už v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom odvolací súd sa stotožnil so závermi okresného súdu. Pre doplnenie však je potrebné uviesť, že obžalovaný bol 19.05.2018 o 10.30 hod. pri výsluchu do zápisnice poučený v zmysle § 213 Tr.por., pričom je možné súhlasiť s obhajobou, že obžalovaný nebol poučený o konkrétnom čase a mieste výsluchu poškodenej. Tento formálny nedostatok však v prípade obžalovaného nie je možné hodnotiť ako porušenie práva na obhajobu, keďže v zmysle § 213 Tr.por. by muselo ísť o výsluch svedka, ktorý nebude možné vykonať pred súdom. Poškodená však bola vypočutá pred súdom dňa 22.05.2018 za prítomnosti obžalovaného, ktorý sa k jej výpovedi vyjadril v tom zmysle, že nemal pripomienky, svedkyňa hovorila pravdu. Preto k tejto námietke odvolací súd neprihliadol.

Navyše, výpoveď poškodenej nebola jediným dôkazom, tak ako to konštatoval okresný súd v napadnutom rozsudku na str. 8 druhý odsek zhora, na základe ktorej dospel k záveru o vine obžalovaného. Pokiaľ ide o námietku obhajoby, že výpoveď z prípravného konania poškodená podstatne zmenila na hlavnom pojednávaní, s touto námietkou sa okresný súd náležite vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. č. 7, preto odvolací súd, aby sa neopakoval, na toto odôvodnenie okresného súdu poukazuje. Tak isto v prípade námietky, že poškodená nemala strach z obžalovaného, musel krajský súd v súlade so záverom okresného súdu vyhodnotiť, ako účelovú, pretože poškodenej v danom prípade totiž nebolo zo strany obžalovaného vyhrážané po prvýkrát. V minulosti bol obžalovaný sedemkrát prejednávaný za priestupok, z toho dvakrát proti majetku a v piatich prípadoch sa jednalo o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu (§ 49 ods. 1 písm. d), písm. e) Zák.č. 372/1990 Zb.), ktorých sa dopustil proti poškodenej, pričom v dvoch prípadoch dňa 29.11.2017 a 11.02.2018 jej vulgárne nadával a zároveň sa vyhrážal zabitím. Navyše, vo veci Okresného súdu Revúca sp.zn. OT/9/2018 je na obžalovaného podaná obžaloba pre iný skutok vykazujúci takisto znaky prečinu nebezpečného vyhrážania zo dňa 22.02.2018. Obžalovaný sa mal v čase o 11.30 hod. na ulici Jesenského v Jelšave vyhrážať poškodenej zabitím. Predmetná vec nie je skončená, keďže Krajský súd v Banskej Bystrici svojím rozhodnutím sp.zn. 4To/106/2018 zo dňa 04.10.2018 zrušil rozhodnutie Okresného súdu Revúca a uložil mu vo veci znovu konať a rozhodnúť. Z uvedeného dôvodu odvolací súd neveril obhajobe obžalovaného, že sa poškodenej v inkriminovanej dobe nevyhrážal a jeho obhajobu vyhodnotil ako účelovú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, alebo túto znížiť na minimum.

Okresný súd nepochybil ani pri rozhodovaní o treste obžalovaného, pri jeho ukladaní prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré podľa zákona prihliadnúť mal. Správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho možnosti nápravy a pomery, pričom mu správne priznal jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr.zák., teda, že už bol za trestný čin odsúdený. Pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi, ktoré súd nezistil, potom ukladal obžalovanému trest v zmysle § 38 ods. 4 a ods. 8 Tr.zák. v rozmedzí upravenej trestnej sadzby podľa § 360 ods. 2 Tr.zák. od 16 mesiacov až 3 roky, keďže dolnú sadzbu musel súd zvýšiť o 1/3. V rámci upravenej trestnej sadzby potom okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, teda pri spodnej hranici upravenej trestnej sadzby. V tomto smere odvolací súd nemohol prihliadnúť na návrh obhajoby, aby súd pri ukladaní trestu obžalovanému aplikoval ust. § 39 ods. 1 Tr.zák., pretože na takýto postup nemá splnené zákonné podmienky. Prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia z trestného rozkazu Okresného súdu Revúca sp.zn. 2T/90/2016, preto súd musel obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody a pre výkon trestu ho zaradiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných 10-ich rokoch pred spáchaním činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Takto uložený trest aj podľa odvolacieho súdu zodpovedá podmienkam pre individuálnu a generálnu prevenciu.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takýchto okolností, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného W. T., ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.